

ПРОБЛЕМИ ТА ЗАДАЧІ РОЗВИТКУ ПАЛІАТИВНОЇ ТА ХОСПІСНОЇ ДОПОМОГИ НА ДЕРЖАВНОМУ РІВНІ

Мельник Л.М., здобувач вищої освіти*,
Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна

На даний час в Україні функціонує вкрай недосконала система паліативної допомоги. Така допомога в медичних закладах надається за профілем захворювання медичним персоналом, який, як правило, не має достатніх навичок та вмінь для надання цього виду допомоги. Водночас існуючі стаціонарні нормативні документи взагалі не передбачають такого тривалого догляду, що змушує хворих розміщувати в домашніх умовах, які зовсім не пристосовані для забезпечення життєдіяльності пацієнта. Сьогодні амбулаторну допомогу надає сімейний лікар, а в окремих випадках – дільничний педіатр, який не має відповідної медичної підготовки, для того щоб консультувати як пацієнта, так і, головне, сім'ю, яка надає допомогу. У невідкладних випадках бригада швидкої допомоги надає певну підтримку, але не може виконувати завдання паліативної допомоги. Сьогодні значну частину паліативної допомоги надають спеціалізовані заклади системи соціального захисту, де певна кількість осіб не отримує допомоги або перебуває під державним утриманням. Проте слід зазначити, що ці заклади не мають достатньої кількості медичного персоналу, навченого паліативній допомозі [1].

Під час впровадження системи паліативної допомоги в житті нашої країни виникає багато проблем, однією з головних з яких є ідеологічні, ціннісні та духовні проблеми, пов'язані з оцінкою паліативного лікування, визначення ролі та місця допомоги як невід'ємної частини нашого існування в сучасній медицині та суспільстві, розуміння змісту та характеристик форм паліативної допомоги, а також ставлення суспільства до невиліковно хворих пацієнтів. Створення національних паліативних стандартів, протоколів, медичних рекомендацій та інструкцій для спеціалістів, які надають паліативну допомогу в закладах охорони здоров'я, є актуальним питанням, яке потребує невідкладного вирішення з метою ефективного та якісного розвитку системи паліативної допомоги в нашій державі, соціального захисту населення.

* Науковий керівник – Славкова О.П., д.е.н., професор

Аналізуючи поточний стан паліативної та хоспісної допомоги в країні, необхідно виділити основні проблеми:

- перше – недосконалість законодавчої бази;
- другий – поділ закладів охорони здоров'я та соціального забезпечення за класами, що перешкоджає розвитку комплексу медико-соціальних заходів, у тому числі паліативної допомоги;
- третє – недостатність фінансування, що призводить до відсутності ресурсів для розвитку матеріально-технічної бази відповідно до прийнятих стандартів та неможливості розробити систему мотивації особистості;
- четверте недосконалість медичних працівників (лікарів, спеціалістів) та їх інтенсивний рух;
- п'яте – низький рівень паліативних компетенцій медичних працівників, що призводить до недосконалості процесу підвищення кваліфікації;
- шосте – низька активність громадських організацій та благодійників щодо участі в реалізації завдань паліативної та хоспісної допомоги;
- сьоме – недосконалість системи інформування населення про паліативну допомогу.

Важливим елементом реформування галузі охорони здоров'я в сучасних умовах є розробка та впровадження доступної та ефективної системи професійної паліативної та хоспісної допомоги, тому на нашу думку можна виділити наступні завдання, які спрямовані на вирішення визначених проблем та проблем державного рівня:

- розвиток нормативно-правової бази державного регулювання системи паліативної та хоспісної допомоги на основі міжнародних стандартів;
- розроблення та затвердження галузевих стандартів та відповідних протоколів надання медичної допомоги паліативним хворим;
- створення ефективної системи підготовки та підвищення кваліфікації медичних працівників у сфері паліативної допомоги;
- сприяння розвитку різних форм паліативної допомоги: стаціонарної, амбулаторної, домашньої;
- забезпечення функціонування паліативної допомоги в базових закладах охорони здоров'я;
- забезпечення міжвідомчої координації діяльності у сфері паліативної та хоспісної допомоги;

– підвищення соціальної активності суспільства та активності громадських організацій у реалізації завдань паліативної та опікунської діяльності, розвиток благодійної та волонтерської діяльності у цій сфері;

– створення сприятливого інформаційного середовища, необхідного для послідовного здійснення розвитку державної паліативної та хоспісної допомоги.

Ми вважаємо, що реформа охорони здоров'я, що триває в Україні, включає реформу паліативної та хоспісної допомоги. Отже, для побудови ефективної та доступної системи охорони здоров'я та вирішення зазначених проблем необхідно визначити модель, за якою буде розвиватися ця галузь охорони здоров'я в країні, та розробити план вирішення вищезазначених завдань.

Література:

1. Калашлінська М.В. Політико-правові проблеми надання паліативної допомоги інкурабельним хворим в Україні. *Вісник Донецького національного університету імені Василя Стуса, Сер.: Політичні науки*. 2019. № 4. С. 73-78. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdonnupn_2019_4_14 (дата звернення 08.02.2024).

ІНФРАСТРУКТУРНІ МОЖЛИВОСТІ ВІДРОДЖЕННЯ ПРОМИСЛОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ: РОЛЬ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ

Михальчук І.В., здобувач PhD,

Хмельницький національний університет м. Хмельницький, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-8873-0547>

Стадник В.В., доктор економічних наук, професор,

Хмельницький національний університет, м. Хмельницький, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2095-3517>

Домінування в останні два роки безпекових викликів у вітчизняному бізнес-середовищі є доволі об'єктивною причиною негативних очікувань бізнесу стосовно подальшого функціонування і розвитку. Наростання невизначеності, зумовлене ускладненням ситуації на фронті та відсутністю чіткості позицій держави в сфері регулювання бізнесу в період війни і повосенного відновлення не додають оптимізму підприємцям щодо планування їх ділової активності. Так, згідно